

Den Avundsvärde.

L'homme enviable.

VERNER VON HEIDENSTAM.

Auteur suédois (1859—1943).

Traduction du suédois en français par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1895.

Kraftigt, ej för fort.

Sång
Chant

Du ryt - ta - re, säg
 »Mon é - cuy - er! com -

sme - den att no - ga brod - da hing - stens sko; på ö - de Ho - la -
 man - de, q'on fer - re vi - te l'é - ta - lon; dans lâ - pre Ho - la -

ve - den står hal och i - sig klyf - tans bro. Minns skroc - ket: om på
 vé - den on voit dé - já le pont gla - cé. Sou - viens - toi: si tu

cresc.

fri - ar - färd du stör - tar där med hä - sten, väl för du till din
 tom - bes là, la veil - le de tes no - ces, à ton foy - er tu

cresc.

hu - vud - gärd din brud från bröl - lops - fe - - sten,
 pren - dras bien l'é - - pou - se de la fè - - te,

p meno mosso

men, främ - ling i ditt e - get hem, skall med ett moln på pan - nan
 mais som - bre sous ton toit pros-crit, le front cris - pé d'un dou - te,

du läng - ta till en an - nan och al - drig ve - ta dock till
 tu rê - ves là d'une au - tre, et sans sa - voir ja - mais de

rit.

f a tempo

vem._____ Men ryt - ta - ren mån - lyst sprin - ger i
 qui»._____ Le che - va - lier saute en sel - le, au

f a tempo

sa - deln brått vid lu - rars ton, och spor - rens kring - la
 clair de lune, au son du cor, de l'é - pe - ron il

stin - - ger. Gud hjäl - pe, blank av is står bron! Från
 pi - - que. Que Dieu nous ai - de! Gare au pont! De -

stör - tad hingst han sti - ger blek, hans hän - der sven - nens tryc - ka: *Mig*
 bout, près du che - val tom - bé, li - vide il parle au pa - ge: »Maint

molto rit.

vän - tar mång - en kär - leks - lek, men al - drig hjär - tats lyc - ka, mig
 jeu d'a - mour se - ra mon lot, mais non l'a - mour qui du - re. Tout

pp *molto rit.*

vän - tar allt, den fe - las blott, det en - da jag be -
m'ap - par - tient, sauf ce bon - heur, seul bien au - quel j'as -

gär - de. Gråt sven, den a - vunds -
pi - re. L'homme en - - - vi - able, o

vär - de skall sit - ta ung med hå - ret
pa - ge, si jeune hi - er, n'est plus qu'un

grått.
vieux.»